

Neviim (prophètes) - Isaïe

Chapter 21

- 21,1 משא, מדבר־ים: כסופות בנגב, לחלף, ממדבר בא, מארץ נוצה.
21,2 חזות קשה, הגד־לי: הבוגד בוגד, והשווד שווד, עלי עילם צורי מדי, כל־אונתה השבתי.
21,3 על־כן, מלאו מתני חלסלה--צירים אמוני, ציורי יולדה; ויעויתי משמע, גבהלתי מראות.
21,4 תעה לבבי, פלצות בעתתני; את גשף חשקי, שם לי לחרדה.
21,5 ערך השלחן צפה הצפית, אכול שתה; קומו השרים, משחו מגן. {ס}
21,6 כי כה אמר אלי, אדוני: לך העמד המצפה, אשר יראה יגיד.
21,7 וראה רכב, צמד פרשים--רכב חמור, רכב גמלי; והקשיב קשב, רב־קשב.
21,8 ויקרא, אכה--על־מצפה אדני, אנכי עמד תמיד יומם, ועל־משמרתי, אנכי נצב כל־הלילות.
21,9 והנה־זה בא רכב איש, צמד פרשים; ויען ויאמר, בפלה בפלה בבל, וכל־פסילי אלהיה, שבר לארץ.
21,10 מדשתי, ובו־גרני: אשר שמעתי, מאת יהוה צבאות אלהי ישראל--הגדתי לכם. {פ}
21,11 משא, דומה: אלי, קרא משעיר, שמר מה־מלילה, שמר מה־מליל.
21,12 אמר שמר, אתה בקר וגם־לילה; אם־תבעיון בעיו, שבו אתיו. {פ}
21,13 משא, בערב: ביער בערב תלינו, ארחות דדנים.
21,14 לקראת צמא, התיו מים; ישבי ארץ תימא, בלחמו קדמו נד.
21,15 כי־מפני חרבות, ונדוד; מפני חרב וטושה, ומפני קשת דרוכה, ומפני, כבד מלחמה. {ס}
21,16 כי־כה אמר אדני, אלי: בעוד שנה כשני שכיר, וכלה כל־כבוד קדר.
21,17 וישאר מספר־קשת גבורי בני־קדר, ימעטו: כי יהוה אלהי־ישראל, דבר. {ס}